

servative Folkepartis Opfattelse af Udenrigsministerens Stilling i Sagen.

Hvad jeg har ønsket at dokumentere med disse Par Kendsgerninger, er, at Forhandlingen om dette vigtige Spørgsmaal har været præget af Usikkerhed og Holdningsløshed: den 7. gives der een Besked, den 9. træffes der Beslutning om en ny Besked, den 11. gives denne nye Besked, den 16. faar man atter en ændret Besked for saa igen at faa det hele omstødt ved det kategoriske private Brev den 24. Denne Holdningsløshed og Usikkerhed prægede ogsaa i Hovedsagen den Tale, vi i Dag hørte af Udenrigsministeren: der kunde ikke opnaas noget paa den ene Side, paa den anden Side saa Ministeren med den største Sympati paa, at vi skal have en Overenskomst — hvad skal vi med en Overenskomst, naar der alligevel intet kan opnaas? —, de har hverken Varer eller Penge, Beskæftigelsesgraden vil ikke blive paavirket, vi vil faa et Slæng af Bolscheviker her ind i Landet, som driver Propaganda. Alt dette anfører Udenrigsministeren imod at faa en Overenskomst, og saa slutter han med at fortælle os, at han forfærdelig gerne vil have en Overenskomst.

Den højtærede Minister reducerer, hvad der kunde være opnaaet, til intet eller næsten intet. Det Overenskomstforslag, om hvilket der var Enighed med Undtagelse af det ene Punkt, som altsaa for Udenrigsministeren var det afgørende, dette Forslag indeholdt det, som vi har Brug for, nemlig Adgang til Rusland. Det indeholdt en Aabning af det russiske Marked for danske Interesser, det indeholdt en Adgang til at faa en Handelsdelegation derover, en Delegation af sagkyndige med Handelsagenter, med Oversættere, og hvad der i øvrigt er nødvendigt, 20 Personer foruden underordnet Medhjælperpersonale, en Delegation, som vilde være i Stand til at følge Udviklingen paa de forskellige Felter, til at give Vink hjem til herværende Firmaer, til at træde ind for de Interesser, som der maatte være at varetage for den ene eller den anden Interessegruppe herhjemme. Og der gaves ved Overenskomsten foruden Adgang til Handelsvirksomhed ogsaa Adgang til Rusland for danske erhvervsdrivende og Lejlighed for danske Interesser til at konkurrere med Hensyn til Erhvervelse af Koncessioner i Rusland.

Jeg tror ikke, at danske erhvervsdrivende i Øjeblikket har Raad til at se bort fra den Værdi, som sligt indeholder ogsaa for dem. Den store Mængde af Koncessioner, der er givet i den senere

Tid baade til enkelte Forretninger og til store industrielle Virksomheder, er mig dog et Vidnesbyrd om, at man fra andre Landes Side regner med de Muligheder, som der ligger i det store russiske Rige. Jeg forstaaer derfor saa vel, hvorledes Erhvervslivet lige saavel som Arbejderne føler sig svigtet af Udenrigsministeren i denne Sag, og det forekommer mig unægtelig, at efter det, der er sket, efter det, der er faktisk i denne Sag, kan Erhvervsorganisationerne lige saa lidt som Arbejderne se med Tillid paa den nuværende Udenrigsministers fortsatte Varetagen af danske Erhvervsinteresser. Man kan ikke med Tillid overlade det til den nuværende højtærede Udenrigsminister selv at skønne over og selv at afgøre, naar Tidspunktet er inde, da Forhandlingerne skal optages med Rusland. Ja, efter hele den Holdning, den højtærede Minister har indtaget, og efter at han ved sin Optræden paa det lukkede Møde og ved sin Optræden i Pressen samtidig med og før det lukkede Møde har faaet denne Sag drevet frem, som han har, er vel Stillingen den, at den nuværende Udenrigsminister overhovedet er aldeles ude af Stand til fortsat at staa i Spidsen for disse Forhandlingers Førelse.

Vi ønsker fra det socialdemokratiske Partis Side ubetinget, at det nuværende Ministerium skal føre sin Politik i de indenrigspolitiske Spørgsmaal til den naturlige Afslutning; vi er sikre paa Resultatet af, at denne Politik føres til sin Afslutning; vi er sikre paa Resultatet, siger jeg, og den, der tror, haster ikke. Men vi ønsker at skille Udenrigsministerens Sag fra det øvrige Ministerium, for saa vidt — hvad jeg haaber — Handelsministeren og Statsministeren kan klare for sig med Hensyn til Forbindelsen med det private Brev; vi ønsker, siger jeg, at skille Udenrigsministerens Sag fra det øvrige Ministerium, og i det Haab, at Ministeriet ikke vil gøre fælles Sag i dette Spørgsmaal, foreslaar vi det høje Ting som Svar paa den saakaldte Redegørelse, vi har faaet, og paa de utilfredsstillende Svar, som er givet paa Forespørgselen, at vedtage følgende Forslag til Paastand paa Overgang til Dagsordenen:

Idet Folketinget udtaler sin Misbilligelse af,

at Udenrigsministeren har beordret Forhandlingerne om en dansk-russisk Handels-Overenskomst afbrudt,

og kræver, at Forhandlingerne snarest genoptages,

gaar Tinget over til Dagsordenen.